

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: L.P., nar. „X“, trvale bytem „X“, právně zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem**, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2016, č.j. KrÚ 56611/2016/ODSH/12,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20.4.2016, č.j. MěÚ Litomyšl 11211/2016, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů, a provedený záznam bodů v registru řidičů byl potvrzen. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě právní úpravy obsahující bodové hodnocení porušení stanovených zákonem – srov. § 123 a násl. zák. č. 361/2000 Sb. zákon o silničním provozu

v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), přičemž v důsledku tohoto rozhodnutí dochází po dosažení dvanácti bodů vztahujícím se ke spáchaným přestupkům k pozbytí řidičského oprávnění. Před vydáním uvedených rozhodnutí bylo žalobci zasláno Oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, žalobce využil možnosti podat písemné námitky proti tomuto oznámení. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou podle části třetí, hlavy II. dílu 1 (§ 65 a násl.) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce tvrdí nezákonnost žalovaného rozhodnutí, když předně namítá, že správní orgány ignorovaly rozhodovací praxi jiných správních orgánů v obdobných věcech, čímž narušily právní jistotu účastníka řízení, tedy žalobce. Žalobce tvrdí, že nebyly respektovány odvolací důvody, které uplatnil, odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (č.j. MSK 49924/2014 ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 126113/2014 ze dne 22.10.2014 a č.j. MSK 121761/2014 ze dne 12.11.2014), podle kterých je dle žalobce běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat rozhodnutí o uložení blokové pokuty z hlediska způsobilosti rozhodnutí pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobně žalobce odkázal na prvoinstanční rozhodnutí Městského úřadu Písek č.j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19.1.2015, kdy z důvodu nezpůsobilosti podkladu byly odmazány účastníku řízení dva body ze záznamu v registru řidičů. Žalobce se dovolává zásady legitimního očekávání, když zdůrazňuje, že by měla existovat obdobná či ustálená rozhodovací praxe krajských úřadů.

Žalobce v obecné rovině namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů v jeho věci, napadá jednotlivé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť má za to, že oznámení příslušného oddělení policie není dostatečným důkazem pro rozhodnutí o námitkách. Žalobce se dovolává k žalobě přiložených blokových pokut týkající se věci jiného přestupce, které údajně dle Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) nesplňují dostatečnou individualizaci skutku. Dále žalobce v obecné rovině bez uvedení výtek v jeho věci tvrdí, že z rozhodnutí musí být patrný údaj o osobě přestupce, místo spáchání přestupku a údaj o době spáchání přestupku, aby bylo zřejmé, čeho se přestupce dopustil. Žalobce odmítá argument, že přestupce svým podpisem souhlasil se způsobem projednání a s obsahem rozhodnutí, neboť nelze očekávat od přestupce takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit. Žalobce v obecné rovině uvádí příklady nezpůsobilých podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče, kdy zdůraznil nedostatečnou právní kvalifikaci podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) a nedostatečný popis přestupku.

V konkrétní rovině žalobce uplatnil námitky vztahující se k jednotlivým pokutovým blokům, které byly vydány v jeho věci. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 7.10.2015 (blok série HG/2014 č. G 1642509) vznesl námitku, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedeno „125c/14F“. Dle žalobce tak toto rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, je zde pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který v blokovém řízení rozhodnutí vydal, neboť není zřejmé místo spáchání přestupku, tedy to, zda se jednalo o soukromý pozemek či veřejnou komunikaci, když dle žalobce nepostačuje uvedení části obce, nýbrž je nutné místo spáchání přestupku přesně vymezit. Dále žalobce namítal nezřetelnost slovy uvedenou výši uložené pokuty a uvedení data převzetí „7.10.2010.“

K pokutovému bloku ze dne 14.4.2015 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f1“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost uvedení právní normy „§7 /1c z.č. 361/2000 Sb.“

K pokutovému bloku ze dne 10.2.2015 žalobce opětovně namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f1“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce opětovně sporuje nedostatečnost uvedení právní normy „§7 /1c z.č. 361/2000 Sb.“

K pokutovému bloku ze dne 29.4.2013 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f3“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost popisu skutku „RJ“ absenci právní normy ukládající nejvyšší dovolenou rychlost v obci.

K pokutovému bloku ze dne 3.12.2012 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost uvedení právní normy „§18/4 z.č. 361/2000 Sb.“

K pokutovému bloku ze dne 28.11.2012 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje absenci právní normy ukládající nejvyšší dovolenou rychlost v obci.

Žalobce je toho názoru, že uvedené pokutové bloky nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, neboť v nich nejsou přestupky řádně vymezeny a jednání není individualizováno. Žalobce namítá, že strohé a zkratkovité formulace nelze v daných případech připustit, odkazuje v tomto ohledu na rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014 – 39. Žalobce přitom namítá, že právě v uvedených pokutových blocích absentuje konkretizace a individualizace předmětné věci.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci, jak je předestřel v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž zdůraznil následující argumentaci. Ve vztahu k rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje žalovaný uvedl, že se řídil judikaturou NSS, uvedené správní rozhodnutí není pro žalované rozhodnutí směrodatné. Pokud jde o nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů ve věci žalobce, žalovaný trvá na tom, že pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, jejich kopie byly vyžádány v průběhu správního řízení.

Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Podstatné okolnosti ve věci:

Ze správního spisu se podává, že dne 14.10.2015 bylo do vlastních rukou žalobce doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče s tím, že žalobce ke dni 7.10.2015 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Žalobce byl současně poučen o tom, že může podat písemně proti provedení záznamu bodů námitky, přičemž budou-li shledány oprávněnými, bude do deseti pracovních dnů provedena oprava záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů, o čemž bude v takovém případě žalobce neprodleně písemně vyrozuměn. V případě, že námitky nebudou shledány jako odůvodněné, budou zamítnuty a provedený záznam bodů bude potvrzen. Po podání námitek žalobcem správní orgán doplnil správní spis o kopie jednotlivých pokutových bloků a rovněž měl k dispozici posouzení podnětu k přezkumnému řízení podle § 94 správního řádu ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení- pokutový blok série HG/2014 č. G 1642509, kdy nebyl shledán důvod pro zahájení přezkumného řízení.

Dále ze správního spisu a z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že tento vycházel z příslušných oznámení policie a kopií pokutových bloků a z pravomocného rozhodnutí o přestupku, přičemž žalobci bylo zaznamenáno dvanáct bodů za tyto přestupky, kdy žalobce dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě těchto sedmi záznamů:

- I. Ke dni 7.10.2015 byly žalobci jako řidiči zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Městské policie Litomyšl za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť účastník porušil ust. § 18 téhož zákona tím, že překročil v obci Litomyšl nejvyšší dovolenou rychlost; pokuta byla uhrazena na místě, pokutový blok obsahuje podpis žalobce. Jak již uvedeno, ve věci tohoto přestupku byl podnět žalobce k přezkumnému řízení shledán nedůvodným.
- II. Ke dni 14.4.2015 byly zaznamenány žalobci dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR, dopravní inspektorát Svitavy, a to za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, když za jízdy v obci Litomyšl držel v ruce telefonní přístroj; pokuta byla uhrazena na místě, pokutový blok obsahuje podpis žalobce.
- III. Ke dni 10.2.2015 byl učiněn záznam dvou bodů na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR, dopravní inspektorát Svitavy za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, když za jízdy v obci

Litomyšl držel v ruce telefonní přístroj; pokuta byla uhrazena na místě, pokutový blok obsahuje podpis žalobce.

- IV. Ke dni 1.5.2014 byl učiněn záznam tří bodů na základě pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Litovel ze dne 14.4.2014, č.j. LIT 8020/2014, které žalobce nespornoval. Jednalo se o přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, když za jízdy v obci Luká žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 30 km/hod.
- V. Ke dni 29.4.2013 byly zaznamenány žalobci tři body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Městské policie Žamberk, a to za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, když žalobce za jízdy v obci Dluhoňovice překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/hod; pokuta byla uhrazena na místě, pokutový blok obsahuje podpis žalobce.
- VI. Ke dni 3.12.2012 byly zaznamenány žalobci dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR, Dopravní inspektorát Šumperk, a to za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, když žalobce za jízdy v obci Bušín překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/hod; pokuta byla uhrazena na místě, pokutový blok obsahuje podpis žalobce.
- VII. Ke dni 28.11.2012 byly zaznamenány žalobci dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Městská policie Hlinsko, a to za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, když žalobce za jízdy v obci Hlinsko překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/hod; pokuta byla uhrazena na místě, pokutový blok obsahuje podpis žalobce.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 2.8.2016, které je předmětem posouzení zákonnosti v tomto soudním řízení, zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Žalovaný odkázal ve vztahu k vymezení rozsahu řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, na rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008 – 44, v němž NSS dospěl k závěru, že: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání (rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008 – 44, www.nss.cz).“* Žalovaný zdůraznil, že řízení o námitkách není odvolacím řízením proti jednotlivým přestupkům, poukázal opětovně na rozhodnutí NSS ze dne 6.8.2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, podle kterého: *„Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktu orgánů veřejné moci).“* Žalovaný zdůraznil, že jednotlivá oznámení a zejména jednotlivé pokutové bloky obsahují údaje o spáchaném přestupku, tj. kdy, kde a jaký přestupek byl spáchán, slovní popis přestupku, včetně právní kvalifikace, obsahují údaje o přestupci: jméno, příjmení odvolatele, datum narození, bydliště a dále je v oznámeních uvedeno, že za jednotlivé přestupky byla uložena bloková pokuta. Dle žalovaného tak jednotlivá oznámení o přestupcích obsahovala dostatečné množství údajů.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle § 65 a násl. s.ř.s., v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 72, § 75 s.ř.s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Na daný případ dopadá právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu.

Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, provede záznam v registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, stanoví, že shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Z uvedeného ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, je zřejmé, že příslušný správní orgán provede záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Následně, podá-li přestupce námitky proti takovému postupu, je na správním orgánu, aby se zabýval důvodností vznesených námitek. Z ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, přitom nelze dovozovat, že tento přezkum je ze zákona co do okruhu podkladů omezen výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. **To, jaké podklady je v tom kterém případě nutno zvolit, tedy typicky, zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek přestupce a na kvalitě obdržených oznámení. Podstatné ovšem je rozlišovat správní řízení o přestupku a správní řízení o námitkách proti záznamu bodů podle jejich předmětu.** Krajský soud v tomto směru odkazuje na rozsudek NSS, již správními orgány na danou věc aplikovaný, ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz): „V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd.“ **Přestupce tak může uplatnit**

námítky zcela zásadního charakteru směřující do skutkových okolností. Může tak např. uplatnit zcela konkrétní okolnosti prokazující tvrzení, že skutek nespáchal, či že byl připsán chybný počet bodů (k tomu rozsudek NSS ze dne 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76: „*Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“). Stejně tak může dotčený řidič činit námitky směřující do náležitostí oznámení o přestupku či pokutového bloku /kupříkladu absence podpisu přestupce na pokutovém bloku - k tomu rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81: „**Rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.**“). Naproti tomu nelze akceptovat právní názor, že při přezkoumání důvodnosti námitek podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv i zcela obecných námitek (bez dalšího tvrzení uplatněná námitka, že žalobce přestupek nespáchal, či že pokutový blok nepodepsal) nebo takových konkrétních námitek, které žalobce mohl uplatnit v průběhu řízení o přestupku, a to z důvodu **presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci** (k tomu viz např. rozsudek nadepsaného krajského soudu ze dne 24.6.2009, č.j. 52 Ca 10/2009 - 78).

Je třeba uvést, že bylo na žalobci, aby v souladu se zásadou *vigilantibus iura (práva náleží bdělým)* řádně uplatňoval svá práva v konkrétním řízení o konkrétním přestupku. Výkon těchto práv však již žalobce nemůže přenášet do soudního řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady, oznámení o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků. Ve všech žalobcem uvedených případech v oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení byla jednak osoba žalobce dostatečně identifikována, jednak konkrétní přestupková jednání žalobce byla popsána skutkově dostatečně určitě tak, že je nelze zaměnit s jiným jednáním (obdobně viz rozsudek NSS ze dne 28.8.2014, čj. 4As 127/2014-39), přičemž z nich nevyplývá důvodná pochybnost o skutkovém ději či o právní kvalifikaci, jak tvrdí žalobce. Tedy, jestliže oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení poskytují dostatečné informace o osobě přestupce, o skutku a o právní kvalifikaci, jak tomu je v daném případě u každého z oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, přičemž každé oznámení obsahuje č. příslušného pokutového bloku a přičemž žalobce nespороval, že by pokutové bloky podepsal a že by pokutu na místě uhradil, pak nebyly na straně správního orgánu dány důvodné pochybnosti o údajích uvedených na oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, tudíž správní orgán I. stupně ani žalovaný správní orgán nebyl povinen vyžádat si další podklady pro vydání rozhodnutí, tj. ani příslušné pokutové bloky, ačkoliv tak v daném případě učinil. **Je třeba přitom vycházet z toho, že právě podpisem pokutového bloku žalobce vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku včetně jeho právní kvalifikace a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek NSS ze dne 29.12.2010, čj. 8As 68/2010-81).** Nadto rozhodnutí o přestupku ze dne 7.10.2015 bylo prošetřeno k podnětu žalobce k přezkumnému řízení, když ten byl shledán nedůvodným, respektive příslušný

nadřízený správní orgán uzavřel, že rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou. **Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když akcentoval presumpci správnosti správního aktu a vycházel tak z toho, že oznámení o uložení pokuty za přestupky v blokovém řízení byla učiněna na základě pravomocných rozhodnutí.**

K charakteru námitek žalobce uplatněným k jednotlivým pokutovým blokům je třeba uvést, že tyto byly ryze formálního a účelového charakteru. Žalobce namítal zkratkovitý způsob zápisu právní kvalifikace a rovněž popisu skutku, o jejichž obsahu však není pochyb, jak vyplynulo rovněž z jednotlivých oznámení a jak je potvrzeno podpisem žalobce na jednotlivých pokutových blocích. Obdobně viz shora uvedený rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014 - 39, na jehož závěr odkazuje sám žalobce v žalobě a z nějž vyplývá, že formální vady nelze přeceňovat, naopak je třeba přihlídnout ke specifickým v terénu vedeného zkráceného blokového řízení: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ustanovení § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.“*

Tedy námitky nedostatečné individualizace a konkretizace shora uvedených přestupků nejsou důvodné, proto nejsou důvodné ani námitky směřující proti provedenému záznamu dvanácti bodů.

Pokud se žalobce dále vyjadřuje k nedostatkům pokutových bloků tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí /§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Jinými slovy, má-li žalobce za to, že obecným uvedením náležitostí pokutových bloků a uvedením odkazů na judikaturu a na podklady označené jinými správními orgány za nezpůsobilé pro záznam bodů v jiném řízení vzbudí důvodnou pochybnost o způsobilosti oznámení přestupků pro záznam bodů v jeho vlastní věci, pak se mýlí. Pokud jde o související žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu v téže agendě, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou v konkrétní věci závazně interpretovány správními soudy, případně Ústavním soudem. Podle setrvalé judikatury NSS je přitom nepochybné, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. Uvedené vyslovil NSS např. v rozsudku č.j. 3 As 19/2011 - 74 ze dne 4.1.2012: *„Rovněž z rozsudku ze dne 24.8.2010, č. j. 5 As 39/2010 -76, pul. Pod č. 2145/2010 Sb. NSS, který krajský soud citoval ve svém rozhodnutí, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy*

prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ Tedy krajský soud opakuje, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nebyl v této konkrétní věci žalobce povinen vyžádat si pokutové bloky, ač tak učinil, a to pro absenci závažnosti konkrétních tvrzení žalobce, které by směřovaly do neexistence či do zásadních nedostatků pokutových bloků. Pokud by takovou praxi paušálně zavedl jiný krajský úřad, jak patrně naznačuje žalobce, jednalo by se o postup jdoucí nad rámec zákonných povinností správního orgánu. Ani to však nelze mít předložením konkrétních rozhodnutí k žalobě za prokázané, neboť se v odkazovaných případech jednalo právě o konkrétní postup v konkrétním případě zpravidla odůvodněný jeho individuálními okolnostmi.

V této věci žalobce krajský soud uzavřel, že správní orgán I. stupně a žalovaný správní orgán řádně zhodnotily podklady pro vydání rozhodnutí, když v souladu s ust. § 123f zákona o silničním provozu, v souladu se shora uvedenou judikaturou NSS vycházely z doručených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, z kopií jednotlivých pokutových bloků a z výsledku prošetření podnětu k přezkumnému řízení, přičemž uvedenými podklady byla plně prokázána důvodnost provedených záznamů, neboť přestupky spáchané žalobcem byly na základě uvedených podkladů nezaměnitelně identifikovány co do místa, času, způsobu spáchání, právní kvalifikace a identifikace žalobce jako přestupce, který pokutové bloky podepsal a uložené pokuty na místě uhradil. Záznam bodů do registru řidiče žalobce byl proto proveden v souladu s ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. S ohledem na to byly rovněž v souladu s ustanovením § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a žalovaný rozhodl v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu, když zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že se plně ztotožňuje s posouzením věci žalovaným, přičemž není povinen vypořádat se detailně s každou žalobní námitkou, zejména postaví-li v oponentuře k žalobě svůj právní názor. Ústavní soud k otázce nepřezkoumatelnosti v nálezů dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 uvedl: „*Soudy nemusí nutně budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pokud proti nim staví vlastní argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“

Krajský soud proto vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému krajský soud toto právo nepřiznal, neboť mu nevznikly takové náklady řízení, které by přesahovaly obvyklý rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 8. března 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Lucie Marešová